

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus IV. Qui transferri possint de una in aliam Ecclesiam?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

2043. Questio est 3. an habens privilegium transeundi ad *maiores Ecclesiam*, vi ejus transire possit ad *minorem*, vel *parem*: *Re. negativè ex c. licet, §. hoc autem, h. t.* quia, cum tale privilegium sit contra jus commune, strictam interpretationem habere debet, nec extendi ultra expressa; 2. quia privilegium ad *maiores* fundatur in majori utilitate illius Ecclesie, quæ in minori non reperitur *c. 1. h. t. junct. gloss. ult. V. ad parem.* Et ideo, cum, ut habetur in dict. *c. licet, §. hoc autem*, Episcopus Hildesheimensis argueretur, quod temerè, ac autoritate propria ad Herbipolensem Ecclesiam transiverit, & facti excusationem afferret, quod ab antecessore Innocentio gratiam acceperit, ut, si fortè contingat, cum ad *maiores* dignitatem vocari, illam assumere liceret, dummodo nihil obstaret, quod Canonicis institutis contrarium foret, hanc excusationem rejecit Innoc. ob duas causas: Prima est; quia tamen potestas concessa fuerit transeundi ad dignitatem *maiores* (*cujusmodi dispensatio propter majorem utilitatem facilius concedi solet*) non tamen inde consequens est, quod vi illius dispensationis transire potuerit ad *parem*, *videl. similem dignitatem* Episcopalem: altera tamen ponamus, dispensationem illam se extendisse ad Episcopalem aliam dignitatem; quia tamen postulatio, sicut & electio, prius examinari debet, imò in dispensatione illa Apostolica non tantum postulationis, sed etiam personæ postulatæ inquisitio, & examen reservatum esse videtur, per verba illa (*dummodo nihil Canonicis obviet institutis*) ideo dictus Episcopus Hildesheimensis, Ecclesiam Herbipolensem, antequam postulatio ejus examinata fuerat ab eo, ad quem pertinebat, transire haud potuerit.

2044. Ex hoc colliges, translationem non posse fieri ad quamlibet Ecclesiam. Ratio sumitur *ex preced. num.* quare quoties translationem suadet Ecclesie necessitas, vel utilitas (aliter enim fieri non debet) facienda est ad *maiores*, non *minorem*, *c. 1. de Cleric. non resid. nec ad parem*, seu *equalem*; cum hoc minus deceat, & nulla subit utilitas Ecclesie hoc suadens, *c. 1. h. tit.* Colliges præterea, translationem fieri tribus modis 1. interveniente *postulatione* (ut si quis transferatur ad præfectu-

ram electivam) 2. *collatione non libera*, scilicet ad alterius nominationem, vel præsentationem. 3. *collatione libera*, nimirum sine electione, vel præsentatione; & si fiat collatione non libera, intervenire debere absolutionem à vinculo prioris Ecclesie, & facultatem transeundi ad alteram Ecclesiam; sic Hostiensis in *summa h. c. n. 3.*

ARTICULUS IV.

Qui transferri possint de una in aliam Ecclesiam?

2045. Ante resolut. not. non semper fieri posse dissolutionem vinculi ab eo, qui ligavit, saltem in spiritualibus. Nam Episcopus solus alicui ordinem conferre potest; sed solus auferre, seu degradare non potest, juxta *c. 2. de penis in 6.* sed & Episcopi à Metropolitanis consecrantur: cum tamen non possint deponi, nisi à Rom. Pontifice, ex hoc fit, quod, licet Episcopus sua voluntate libera, cum Ecclesia, ad quam assumitur, contrahat vinculum spiritualis matrimonij; tamen illud libera voluntate sua solvere non possit, renuntiando, vel transeundo ad aliam Ecclesiam; sed fieri hoc debere autoritate summi Pontificis, ut dictum est. Et quamvis hoc etiam videatur excedere humanam potestatem, ut colligi videtur ex illis verbis in *textu cap. inter corporalia. 2. h. t.* ibi: *non enim humana, sed potius divina potestate conjugium spirituale dissolvitur*; id tamen intelligendum venit juxta dicta *num. 2037.* & dicenda in *seqq.*

Nam ad hoc ipsum respondet Innocentius *cit. c. 2.* quando Pontifices Episcoporum translationes, aut depositiones faciunt, & renuntiationes admittunt, non fieri potestate *merè humana*, sed potius *divina*, nimirum divinitus immediate concessa Vicario Christi; nec tam per potestatem ipsi à Conciliorum Canonibus concessam, quam ex Christi institutione, & privilegio, quod Petro, & Successoribus concessum est. Hinc valde probabiliter dici potest, ibi supremam Pontificis potestatem non humanam, sed *divinam* dici; quia immediate provenit non ab hominibus, sed à Deo ex Christi promissione, *Math. 16. Joann. Ult.* Quo etiam sensu Apostolicæ traditiones v. g. jejunium quadragesimale, admixtio aquæ ad vinum

con-

consecrandum, interdum à Patribus vocantur *divina mandata*; quia etiam Apostolicorum decernendi potestas immediate à Christo provenit.

1046. Hinc quoniam Episcopus, etiam confirmatus, cum Ecclesia sua spiritualis conjugij vinculum contrahit, non nisi summi Pontificis autoritate illud solvi poterit, quantumvis ad aliam Ecclesiam postuletur (eligibilis enim ad aliam non est) vel renuntiare contendat, aut transire ad aliam; & quamvis nullibi cautum reperiat de Episcopo non consecrato, quòd absque summi Pontificis voluntate suam Ecclesiam deserere non possit: respondet tamen Innocentius, ut liquet ex textu c. 2. h. t. idem de similibus, propter expressam rationis identitatem, iudicium esse oportere: atqui Episcopus consecratus, ideo sine licentia Papæ Ecclesiam relinquere non potest, quia cum ipso spirituale matrimonium contractum est, quæ ratio etiam procedit in electo post acceptam confirmationem. Cum consecratio Episcopalis nihil addat ad vinculum erga Ecclesiam contractum.

2047. Neque dicas: sæpius à nobis in prædictis, rejectam esse regulam communiter aliàs usurpari solitam, qua dicitur, ubi est eadem ratio, ibi esse eandem juris dispositionem; & quod in uno dispositum est, censeri etiam dispositum in altero, ubi est identitatis ratio; ergo hæc solutio data non valet; & enim, dictam regulam, seu potius brocardicum à nobis non esse rejectum indefinitè, ac universaliter; sed solum limitandum, ut non procedat indefinitè, ut in penalibus, & odiosis; procedere tamen, ubi ratio communis pluribus necessaria est relate ad contenta sub termino communi, ut diximus titulo 2. sic, quando Titio negatur secundum conjugium, stante primo, ideo, quia pluralitas uxorum extra dispensationem divinam illicita est, concedimus propter identitatem rationis idem etiam negari Cajo, actu conjugato; quia ratio polygamia necessariò porrigitur ad omnes conjugatos: cum ergo etiam vinculum conjugij spiritualis æquè reperiat in Episcopo confirmato, ac consecrato, & hæc necessariò, stante lege Pontificia, porrigat se ad omnes tali vinculo confirmatos, rectè propter rationis identitatem idem dicitur de Episcopo solum confirmato, quod de

consecrato, per ordinem ad indissolubilitatem illius vinculi, seclusa summi Pontificis autoritate.

Si quis urgeat: quamdiu Ecclesia manet viduata, non est inter ipsam, & Episcopum conjugij spiritualis vinculum; sed licet Episcopus ad eam sit legitime electus, quamdiu tamen non est confirmatus, ea Ecclesia adhuc est viduata; ergo Episcopus ad eam legitime electus, sed necdum confirmatus non habet spiritualis conjugij vinculum cum illa; ergo sine summi Pontificis autoritate potest ab illa recedere. Major est ex c. quoniam, 1. dist. 100. ibi; per hoc, quòd quidam Metropolitanus usum pallij neque expectunt, neque percipiunt, Episcoporum consecrationem viduatis Ecclesijs non sine periculo protelari. & majorem esse veram, quamdiu Ecclesia simpliciter, non autem duntaxat secundum quid, & quoad aliquid, manet viduata; Episcopo autem ad aliquam Ecclesiam legitime electo, & confirmato, sed nondum consecrato, dici viduatam non simpliciter, sed secundum quid, ut exposuimus supr. & in hoc sensu Ecclesias dici viduatas in casu dicti cap. quoniam, qualiter etiam viduata dicitur Ecclesia, quæ habet Episcopum consecratum, sed inutilem ad exercenda munia Episcopalia.

Instabis: in eod. c. quoniam, habetur, quòd Metropolitanus Episcopum, si ultra sex menses consecrationem petere negligat, cogere possit, ut cedat Episcopatus; ergo Episcopus non consecratus vel nondum habet spirituale conjugium cum Ecclesia, quantumvis ejus ad eam electio confirmata sit; vel, si habet, vinculum ejus non est insolubile ab alijs, & tantum solubile à solo Papa. & C. ant. N. consecr. 1. quia ibi non dicitur, id posse Metropolitanum autoritate sua; cum expressè illi hoc committatur solum, ut autoritate Pontificis in pœnam illi imponat cessionem, quod utique non fit sine autoritate Papæ. Ex his patet responsio ad questionem initio propositam. Soli enim illi, qui cum Ecclesia sua habent spirituale conjugium, non possunt illam, sine summi Pontificis autoritate deserere; hinc sequitur transferri posse à suis Ecclesijs Prælatos, non Episcopos, cum licentia proximi Superioris; cum enim inter alios

Prælatos, & Ecclesias suas matrimonium spirituale non ita contrahi censeatur, sicut inter Episcopum, & Ecclesiam suam, causa ista assignari debet, quia Sacri Canones non prohibent, illos ab Ecclesijs suis transferri; dummodo proximi Superioris licentia accedat.

ARTICULUS V.

De translationis effectu.

2050. **P**rimus translationis effectus est, dissolutio spiritualis vinculi cum priori Ecclesia c. 2. h. t. c. Bone 4. §. fin. de postul. Prælat. ibi: à vinculo, quo tenebatur, Colocensis Ecclesie absolventes. 2. quòd novæ jungatur ea potestate, ac si eam alio provisionis modo acquisivisset 3. quòd, consensu dato in translationem, prior Ecclesia vacet ipso jure, etiam ante acquisitionem novæ Ecclesie, ne sit Episcopus, seu sponsus duarum: inferiores autem Episcopo, promoti ad Episcopatum, priora beneficia retinent, donec possessionem, & plenum jus Episcopatus acquirant; sic Abbas consil. p. 2. Consil. 101. à n. 3. Ex hoc deducitur, per translationem canonicam translato constitui novum jus in Ecclesia, ad quam transfertur, & extingui in illo jus in Ecclesia, à qua transfertur; quod non contingeret, si retineret jus postliminij, relatè ad relictam.

Ad quæstionem porro, quando Episcopus translatus perdat alia jura prioris Ecclesie, respondet Barbosa in c. 1. h. t. n. 5. quòd ab eo tempore, quo ab illius vinculo absolvitur in Consistorio suæ Sanctitatis, etiam ante expeditionem literarum Apostolicarum, vel adeptam possessionem secundæ Ecclesie, si habeat notitiam factæ absolutionis, etiam ex testimonio Secretarij sacri Collegij.

2051. Præter dicta, not. effectum translationis, propriè dictæ, solum in Episcopo locum habere; nam hi soli, non autem inferiores Prælati, habent vinculum spiritualis conjugij cum sua Ecclesia, cujus dissolutio effectus est translationis propriè dictæ, sine quo non possint effectum alterum, quo explicat certum modum perveniendi ad Prælaturam, quam in alijs præstare potest sine illo, ex c. fin. de postul. Prælat.

Not. 2. translationem Episcoporum esse reservatam soli Sedi Apostolicæ. Nam causæ majores, in signum privilegij specialis Apostolicæ Romanæ Sedi reservatæ sunt. c. quod translationem, 4. de offic. Legati c. majores 3. de Baptismo. Causæ autem majores, & summo Pontifici specialiter reservatæ, sunt fermè istæ: fidei controversias authenticè definire, cit. c. majores, c. quoties, 12. causâ, 24. q. 1. Episcopos transferre, deponere, renuntiationes eorum admittere, c. 2. h. t. c. quamvis 7. causâ 3. q. 6. c. cum pridem, de renuntiat. Generale Concilium congregare, c. 1. & 2. d. 17. Irregularitates, matrimonij impedimenta dirimentia statuere, in casibus reservatis dispensare, & absolvere, &c.

Et ideo, nec Legatus, etiam à latere, translationem Episcoporum facere potest, sine speciali mandato Papæ, ut colligitur ex c. Gratium 2. de Postulat. Prælat. ibi: quod à te, de mandato nostro, factum; ex quibus verbis sequitur, quòd Legatus Apostolicæ Sedis, ex speciali commissione, sive mandato, translationem Episcopi, ad aliam Sedem, instituere possit; non item, jure communi, tametsi Legatus à latere sit, uti constat ex c. nisi 3. & c. seq. de offic. Legati. Not. 4. translationem rectè, ac honestè suum effectum sortiri, quoties fit à minori dignitate ad majorem; ut, cum Episcopus transfertur ad Ecclesiam Metropolitanam, ut colligitur ex c. Bone 4. de postul. Prælat. junctâ gloss. V. honestius; L. ut gradatim 11. ff. de majorib. & honorib. ob necessitatem verò, vel utilitatem, etiam ad dignitatem parem, v. g. ab uno Archi-Episcopatu ad alterum, prout factum est in casu cit. c. Bone, ubi Archi-Episcopus Colocensis ad Strigoniensem postulatus, admissione summi Pontificis, translatus est.

Not. 5. Abbates, postquam semel benedicti sunt, ad alterius Monasterij Prælaturam translatos, non amplius, seu iterum debere benedici, ex communi doctrina, quam tradit Azor p. 1. l. 12. c. 20. q. 4. & Barbosa p. 2. de potest. Episcopi, allegat. 27. n. 51. secus Abbatissas, prout etiam cum Azor tradit Navarrus in Consil.

2. ad 1. q. de statu Monach. edit. 2.

* * *